

[Dohrmann]

tige boligselskaber – altså rent og skært tyveri. Jeg tror da godt, at i dag vil selv skatteministeren sige: det går regeringen ikke med til. Men hvad sagde regeringen for tre år siden? Var regeringen med på de ideer, der ligger i dette forslag, for tre år siden? Nej, det var den ikke, uha, man slog syv kors for sig.

Allerede på nuværende tidspunkt foreligger der to henvendelser til skatte- og afgiftsudvalget, den ene fra SALA og den anden fra Livs- og Pensionsforsikringssekskabernes Forening. Begge påpeger uafhængigt af hinanden, at såfremt det foreliggende forslag vedtages, vil det bl.a. være erhvervsfjendtligt ved, at der vil komme til at mangle nogle investeringer, og det er jo direkte skadeligt, for hvis der er noget, vi har brug for her i landet, så er det vel først og fremmest investeringer, vel at mærke i den del af vores erhvervsliv, som eksporterer.

En anden ting, der påpeges, er, at byggeriet vil blive hårdt ramt, og så kan regeringen jo godt komme igen og sige, at hele byggesektoren er overophedet, men det, der vil blive resultatet, er selvfølgelig, at folketinget på næste års finanslov er nødsaget til at give nogle større bevillinger til de almennyttige selskaber, som ikke alene VS, men et flertal her i folketinget er så forelsket i.

Skatteministeren skal nok i første omgang få sit provenu i kassen, ingen tvivl om det, for hvis loven er vedtaget og tyveriet dermed legaliseret, er der jo ingen vej udenom, men som sagt: jeg synes, det må være flovt for denne regering at sige ét og gøre noget helt andet, og derfor forstår jeg godt den diskussion, der lige har været om aktier, for det er jo faktisk det eneste, der er tilbage. Hvornår begynder man at gribe ind over for salget og omsætningen af aktier? Vil man have det hele nationaliseret, eller hvad er det, man vil? Er det kun pæne ord og løfter, man har tilovers? Handlingen er i hvert fald i direkte modstrid med dem, men jeg ønsker VS og SF til lykke. I har nogle lykkelige dage her i folketinget!

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er jo klart, at efter sådan en lang dag, hvor vi har været optaget af så mange love, føler man måske trang til på denne tid af aftenen at gå lidt uden for det, som lovforslaget egentlig drejer sig om.

Hr. Tastesen, som jo startede kommentarerne til lovforslaget, har taget det røde slips på i dag, og det gav sig også udslag i hans ord, idet hr. Tastesen bl.a. sagde, at dengang man indførte realrenteafgiftsloven, da fritog man fast ejendom, og »det burde vi ikke have gjort«. Jeg ved ikke, om socialdemokratiet ikke burde have gjort det, men regeringen, som jo var med i forliget, burde naturligvis have gjort det, for det havde et ganske bestemt formål, nemlig at ophjælpe det hensygnende byggeri, og loven har opfyldt dette formål fuldstændigt. Det er derfor helt forkert, når man nu fremstiller forsikringssekskaber og pensionskasser som nogle, der havde skattetænkt ved at investere penge i byggeriet. Det var lovens formål, og det er nøjagtigt det, man har opfyldt.

Når regeringen i dag fremsætter dette lovforslag, skyldes det ikke, at loven var forkert på dette punkt; men den måde, man har praktiseret loven på i overensstemmelse med lovens intentioner, i forbindelse med hele den økonomiske udvikling i samfundet, har gjort, at det er nødvendigt at reagere, og man reagerer af to grunde: der er i byggesektoren sket en overophedning, der har medført en lønglidning af ganske overordentlige dimensioner, og det er vigtigt for gennemførelsen af regeringens politik, at denne lønglidning standses, hvilket kan ske ved, at man bremser for en stor del af efterspørgslen efter byggeri.

For det andet er der sket dette, at den store efterspørgsel fra disse institutioners side, der her er tale om, efter erhvervsejendom har medført en forhøjelse af priserne for erhvervsejendomme til skade for erhvervslivet. Også det ønsker vi at bremse, og det er derfor, vi har fremsat dette lovforslag, som har fået et flertals tilslutning. Men der er altså ikke noget forkert i, at loven var, som den var, ligesom der ikke er noget forkert i, at loven ændres, som den nu bliver det.

Hr. Bernhard Baunsgaard var også langt ude i horisonten og inddrog forskellige emner, som jeg ikke skal komme så forfærdelig meget ind på. Lad mig blot sige én eneste ting: denne lov har naturligvis ikke tilbagevirkende kraft, selv ikke med den ondeste vilje. Den drejer sig udelukkende om dispositioner, der finder sted efter lovens ikrafttræden. Der findes ingen borger i dette land, der har en klar forventning om, at tilstandene,